

[Statsministeren.]

medlem af De Forenede Nationer, så at det godkender og tiltræder FN-pagten og derved påtager sig et mellemfolkeligt ansvar. Der er ingen tvivl om, at det er i fredens og den samlede menneskeheds interesse, at det ny Kina kan blive medlem af FN.

Udenrigsministeren (*Per Hækkerup*): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere for den tilslutning, de i det store og hele har givet til det udenrigspolitiske afsnit i åbningstalen. Jeg mener fortsat, det er en glæde og tilfredsstillelse og en styrkelse for os, at vi har så bred tilslutning til landets udenrigspolitik, som vi har fra de ærede partier her i salen. Om langt de fleste af de udenrigspolitiske problemer er alle seks partier enige — jeg tænker på den store del af vor udenrigspolitik, der drives gennem De Forenede Nationer. Om den væsentlige side af vor udenrigspolitik, der foregår gennem vort medlemskab af Atlantpagten, af NATO, er de fem partier, har jeg forstået, fortsat enige, og også det er naturligvis en styrkelse i udøvelsen af denne politik. For så vidt angår markedspolitikken, er situationen den, at når det drejer sig om den rent praktiske og faktiske politik, vi driver og kan drive, synes der også her at være almindelig enighed om fremgangsmåderne. Det betyder naturligvis, at vi har bedre chancer for at virkeliggøre denne politik, når der er en sådan tilslutning til den, og det vil jeg altså gerne give udtryk for taknemlighed over.

De ærede ordførere var meget forståeligt inde på de problemer, der er opstået som følge af de ret voldsomme begivenheder, vi oplevede i sidste uge; jeg tænker naturligvis på sprængningen af den kinesiske atom-bombe og på regeringsskiftet i Moskva. Dertil kommer den forskydning i den britiske politik, der måske kan blive et resultat af regeringsskiftet i England. Det er ikke muligt på nuværende tidspunkt så hurtigt efter, at denne række af begivenheder har fundet sted, at danne sig noget begrundet overblik over, hvilke konsekvenser og virkninger disse begivenheder vil få. Der er om dem allesammen fremsat mange forskellige kommentarer og teorier i den offentlige debat, og de fleste af dem er da interessante, men nogen virkelig begrundet vurdering er

det for tidligt at kunne nå frem til. Vi har ikke de pålidelige oplysninger om de forskellige konsekvenser af begivenhederne, om rækkevidden af dem, som er nødvendige, hvis vi skal kunne have en velbegrundet mening.

Jeg vil gerne om resultatet af valget i Storbritannien sige, at efter min opfattelse betyder det regeringsskifte, der har fundet sted, næppe nogen væsentlig ændring i vort gode samarbejdsforhold med Storbritannien. Vi har en sideløbende politik i en lang række spørgsmål inden for FN, i NATO, i EFTA, og på alle disse felter regner jeg med, at vi vil kunne samarbejde lige så godt med den nye arbejderregering, som vi kunne det med den hidtidige konservative regering. Naturligvis vil der på enkelte områder kunne opstå forskydninger af mindre omfattende karakter i den britiske regerings opfattelse i forhold til den tidligere regerings opfattelse, men som sagt tror jeg ikke, det vil ændre væsentligt i vor mulighed for at kunne samarbejde med den britiske regering.

Statsministeren har om den side af samarbejdet med Storbritannien, der foregår i EFTA, gjort nogle bemærkninger, som jeg kan henholde mig til. Jeg vil om spørgsmålet markedspolitikken i den forbindelse sige, at jeg naturligvis bemærkede det ærede medlem hr. Erik Eriksens ord, og jeg konstaterer også, at det ærede medlem havde lagt mærke til formuleringen i åbningstalen på dette område. Denne formulering er naturligvis omhyggeligt valgt og sigter netop på, at Danmark ikke må låse sig fast til en eller anden ganske bestemt markedspolitisk løsning. Det har nu heller ikke tidligere været regeringens opfattelse. Det er, ligesom fastlåsningen til en bestemt løsning snarest findes et andet sted. Jeg tror, at når vi har fået det yderligere supplement til afklaring af den internationale situation, som valget i USA utvivlsomt vil bringe, så kan man ikke udelukke, at der på markedsområdet kommer til at opstå andre muligheder end dem, vi hidtil har opereret med, og andre muligheder end dem, vi måske kan se i dag. Det er over for en sådan situation, at det er nødvendigt, mener jeg, for den danske regering og også for det danske folketing at møde med et åbent sind.

Jeg tror ikke, det ærede medlem ud af betragtningerne skal læse nogen principiel